

אבל שלג לא ירד.
כעבור מספר שבועות אמר איזאק "אימא,

מרבית העלים נשרו מהעצים. מתי השלג ירד?"
אימא בישלה מרק כרוב על התנור. "רק כשהציפורים יעופו דרומה לחורף."
"ומתי זה יהיה?"

מתי ירד שלג?

כתבה ננסי דירבורן
צייר ג'ו קולקה

בסתיו מוקדם איזאק ואמו עברו מפיליפינים למדינה ויסקונסין. בפיליפינים חם ולח. בוויסקונסין החורף הוא קר ומלא שלג. איזאק עוד לא ראה שלג מעולם.
"אימא, מתי ירד שלג?" שאל איזאק את אמו.

אימא שטפה אורז. "רק אחרי שהעלים ינשרו מהעצים" אמרה.
"מתי זה יהיה?" שאל איזאק.
"אני חושבת שבקרוב."
יום אחד עלה נפל על ראשו של איזאק.
"זה קורה" הוא קרא "העלים נופלים. עוד מעט ירד שלג."
"אולי" אמרה אימא.

העלים נשרו מעצים. ציפורים עפו דרומה.
מתי ירד השלג?"
אימא הוציאה חבילת אטריות אורז. "צריך
לחכות עד שהחום ירד תחת האפס"
אמרה והראתה לאיזאק את הקו האדום.
"ומתי זה יקרה?"
"אני חושבת שבקרוב."
אחר הצהריים הרוח נשבה ויללה חזק.
"זה קורה" אמר איזאק לאמו "העלים
נשרו, ציפורים עפו דרומה ומד החום
מראה תחת האפס. בקרוב ירד שלג."
"אולי" אמרה אימא.
למחרת האדמה כוסתה בשמיכה לבנה.
איזאק רקד במטבח. השלג ירד!
"בוא החוצה" אמרה אימא "צריך לפנות
את שביל הכניסה."
אימא ואיזאק לבשו בגדים חמים ויצאו.
איזאק הוציא את לשונו וכמה פתיתי שלג
נפלו עליה. הן היו לחים וקרים.

"אני חושבת שבקרוב."
יום אחד איזאק ראה להקת אווזים עפה
בראש חץ יפה בשמיים. איזאק משך את

אמו לחלון. "הציפורים עפות דרומה
לחורף. האם עכשיו ירד שלג?"
"אולי" אמרה אימא.
אבל עדיין השלג לא ירד.
אחרי כמה ימים איזאק שאל שוב "אימא,

איזאק קישט את ראשו בעלי כרוב, גזר
ומקלות אורז.
"איזה יופי!" קרא. הוא הביט בשמיים.
"אימא, מתי השלג ירד שוב?"
אימא צחקה "אני חושבת שעוד מעט."

תחילה איזאק נהנה לפנות את השלג
מהשביל, אבל תוך זמן קצר התעייף.
השלג ירד כל היום וגם למחרת. איזאק
ואימא התחלפו בפינוי השביל. כל ערב
איזאק היה עייף כל כך שממש נפל לתוך
מיטה.

"מתי הוא יפסיק לרדת?" שאל.
"חשבתי שרצית שירד" אמרה אימא.
"זה לפני שידעתי כי הוא גורם לכל כך
הרבה עבודה" ענה איזאק.
כשהשלג פסק לרדת אימא אמרה "בוא
אתי החוצה. אראה לך משהו."
איזאק לבש באיטיות את מעילו, כובע,
כפפות ומגפיים. הוא לא רצה יותר לפנות
שלג.
אבל אימא הובילה אותו לאורך הכביש.
בחצרות הבתים ילדים בנו בובות שלג עם
פחמים לעיניים וגזרים לאפים.
הם חזרו הביתה ובנו איש שלג משלהם.